

vanligen gör sin makt gällande, sträckte han ut sig i sängen, och sade halfhögt för sig själf:

"Det var också ett spöke, när alla komma ihop. På sådana uppenbarelser vill jag icke längre förspilla min tid."

Vid dessa ord reser han sig upp i sängen, i tanke att lämna henne, då plötsligt en ohygglig figur, liksom öfverhöljd af spindelväf, höjer sig upp gent emot honom, och som, att dömma efter dess ställning tycktes med Goethe hafva legat skaffötters, framskjuter sitt gråskymliga ansikte, och efter ett skrällande: "Ha-ha-ha-ha!" på ögonblicket försvinner.

Goethe lärer själf ofta ha berättat detta för åtskilliga af sina vänner, och det påstås till och med, att han uppsatt en skriftlig berättelse därom, men hvilken likväl, så vidt man vet, aldrig blifvit tryckt.

Sedan den tiden har Gråpappersansiktet icke vidare låtit höra af sig, så vidt man vet.

